

Svjetska molitvena osmine za jedinstvo kršćana u Osijeku

„Ova ekumenska molitvena osmina svjedoči da smo sve manje jedni protiv drugih, ali smo često još uvijek samo jedni pored drugih“, rekao je 25. siječnja đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit, mons. Đuro Hranić, predvodeći u kapucinskoj crkvi sv. Jakova u Osijeku, u zajedništvu s predstavnicima kršćanskih zajednica grada Osijeka, središnje ekumensko bogoslužje Svjetske

molitvene osmine za jedinstvo kršćana, koja se od 18. do 25. siječnja održavala pod geslom „Zar je Krist razdijeljen?“ (1Kor 1,13). Obrazac svečanog bogoslužja, kao i molitve cijele osmine, pripravili su kršćani u Kanadi, a tema susreta posljednje večeri bila je: „Zajedno... navješćujemo evanđelje“.

Uz domaćina, gvardijana Kapucinskog samostana, fra Miljenka Vrabeca, dekanu Osječkog istočnog i Osječkog zapadnog dekanata, preč. Matu Gašparovića i preč. Adama Bernatovića, nazočili su župnici i redovnici osječkih župa, svećenici središnjih nadbiskupijskih ustanova, grkokatolički svećenik Ljubomir Sturko i đakon Dejan Henčić. Iz Pravoslavne Crkve sudjelovali su protojerej stavrofor Ratomir Petrović, paroh osječki i arhijerejski zamjenik koji je sudjelovao u ime osječko-poljskoga i baranjskog episkopa Lukijana te protojerej-stavrofor Mihajlo Marijanac, paroh dardanski i arihijerejski namjesnik baranjski. Iz Reformirane kršćanske kalvinske crkve nazočio je pastor Darko Turšić; iz Evangeličke crkve, župnik slovačke crkvene općine Ilok Dušan Sajak te Đuro Mokran, pastor u Osijeku. U ime predsjednika Saveza baptističkih crkava u Hrvatskoj, Tome Magde, nazočio je Elvis Džafić; u ime Evandeoske pentekostne crkve pastor u miru Pavao Moguš. Nazočio je i nadglednik Crkve Božje u Hrvatskoj Matej Lazar Kovačević, kao i članovi Ekumenske koordinacije osječke regije, na čelu s predsjednikom mr. Antunom Japundžićem. Pozdravljajući sve prisutne predstavnike, mons. Hranić pozdravio je i među vjernicima prisutnog biskupa Protestantske reformirane kršćanske crkve, dr. Jasmina Milića, te pojasnio kako je biskup Milić zainteresiran za ekumensko djelovanje, no ono nije moguće dok Protestantska reformirana kršćanska crkva ne bude službeno priznata u Ekumenskom vijeću crkava u Ženevi. Liturgijsko pjevanje animirali su Koralisti Bogoslovnog sjemeništa iz Đakova, pod vodstvom Dine Klema, uz orguljsku pratnju Emanuela Matesa.

Homilija nadbiskupa Hranica

U svojoj homiliji mons. Hranić istaknuo je dva važna evandeoska principa: „Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj. (...) Tko (...) dijete primi u moje ime, mene prima“ i „Tko nije protiv nas, za nas je“, naglasivši kako ti principi predstavljaju upute prema kojima bi se trebali ravnati odnosi između naših Crkava, pastira različitih Crkava, a onda i članova Crkava i vjerničkih zajednica.

„Često zanemarujemo legitiman - ne samo jezični, disciplinski, liturgijski i kulturni – nego čak i teološki pluralizam unutar Crkve kroz prvo tisućljeće, prije raskola, te prizemnim kriterijima raspravljamo o važnosti i ugledu, brojnosti i raširenosti Crkve kojoj pripadamo. Vidimo grijehe i odgovornost drugih za raskole i podjele koje su se dogodile, a zaboravljamo na tvrdoću srca i kršćansku nedosljednost, na grijehe i slabosti u vlastitim redovima, čime smo i mi pridonijeli, ili još uvijek pridonosimo, stvaranju novih podjela te smo suodgovorni zato što je jedna, sveta, sveopća i apostolska Crkva razjedinjena i podijeljena na tolike Crkve i kršćanske denominacije“, rekao je nadbiskup. Podsjetio je da ponekad poput apostola raspravljamo tko je prvi i najveći te u ekumenskim susretima sudjelujemo ne zbog toga što je Isus molio „Da svi budu jedno“, iz dubokog uvjerenja da to treba činiti, već iz sebičnih razloga, smatrajući to prigodom za predstavljanje i afirmaciju vlastite novonastale crkvene zajednice, „a zanemarujući činjenicu da do njezina nastajanja i nije trebalo doći te ne bi ni došlo da smo bili malo veći od sebe i da smo imali malo više Isusova i ekumenskog duha“.

Upućujući na Isusove riječi: „Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima“, podsjetio je na to kako je dijete potrebno drugih ljudi, upućeno na svoje roditelje, ima povjerenje, nije naduto, umišljeno, jednostavno je i iskreno, otvoreno, poučljivo, raspoloživo za različita rješenja i mogućnosti te naglasio: „Tko dijete sačuva u sebi te ekumenizmu pristupa slobodan od kalkulacija i računice odraslih, ne prima samo Gospodina, nego i Onoga koji Ga posla.“ Ekumenska zauzetost odgovor je na Isusov poziv za velikodušno služenje naviještanjem evanđelja, poziv na spremnost prihvatanja udaraca ne samo od drugih, nego i iz vlastite Crkve i vlastite sredine, a samo ljubav prema Isusu i zahvaćenost evanđeljem mogu biti nadahnuće i izvor snage za ustrajnost na ekumenskom putu, pojasnio je mons. Hranić i poručio: „Svaka naša Crkva i svaki od nas u njoj treba biti ponizan, kritičan prema sebi, otvoren i spreman slušati te čuti druge i surađivati s njima. Drugi, makar drugačiji, nisu odmah ni naši rivali, ni suparnici, ni neprijatelji, nego braća u Isusu Kristu.“

Obraćanja predstavnika Crkava i crkvenih zajednica

Protojerej-stavrofor Marijanac istaknuo je važnost molitve za mir te sjedinjenje i nepokolebljivost Crkve. Naglasio je potrebu i važnost zajedničkog nastupanja i promicanja kršćanskih načela u svijetu u kojemu je, zbog krize suvremene potrošačko-tehničko-tehnološke informatičke civilizacije, kršćansko svjedočenje sve manje uvjerljivo. Podjele nastale tijekom kršćanske povijesti protojerej Marijanac nazvao je ranama na tijelu Kristovu, dok je evanđelje istaknuo kao stil života, a ne religiozni program koji nalikuje programu političkih i društvenih zajednica. Večerašnje bogoslužje ima zadatak približiti sve nas duhu Kristove ljubavi, u bratski i iskreni zagrljaj i otvoreni dijalog kako bismo zagrljeni ušli u osmi dan neprolazne Božje svetosti u njegovu kraljevstvu. To ćemo postići samo ako budemo, kako je rečeno u Evanđelju, kao djeca, poručio je protojerej Marijanac.

Pastor Evangeličke (luteranske) crkve Sajak rekao je da pripadnost Kristu nadilazi sve razlike i poziva na zajedničko građenje Crkve. „Mi kršćani pripadamo jedni drugima. Kada kažemo da nam je strano bogoslužje ortodoksnih ili nekih drugih, to nas ne bi smjelo razdvajati jer vjerujemo u Isusa Krista, a ne u kulturu i tradiciju. Kulture su različite, a Isus je jedan i jedinstven. Zato tamo gdje postoje nejasnoće, ne treba dizati zidove i još više se udaljavati, već te različite forme vjere i života uputiti prema Isusu Kristu“, naglasio je, ističući krštenje kao temelj kršćanskoga jedinstva. Problem razdjeljenosti nije nastao samo podijeljenošću istočne i zapadne Crkve, niti samo za vrijeme reformacije, pa ni za današnjeg sekulariziranog društva, rekao je pastor Reformirane kalvinske crkve Turšić, već je jednostavno u ljudima da

vole biti Kristovi, ali, više od toga, vole biti robovi drugih idola - političara, župnika, pjevača. „Volimo reći da smo katolici ili kalvini, a pitanje treba biti jesmo li Kristovi! Ako smo Kristovi, onda sve što činimo, trebamo činiti u Kristovo ime, a prvi korak neka bude da se bolje upoznamo“, rekao je Turšić i poručio: „Družimo se i nakon ekumenske osmine!“

Nadglednik Crkve Božje Kovačević naglasio je kako je Gospodin put po kojemu možemo biti okrenuti jedni drugima. U Njemu smo poslani i pozvani čuti kako je On slušao, činiti kao je On činio i biti vidljivi znak Njegove mesijanske ljubavi. „Božje obećanje u Isusu, po nama postaje *Bog s nama*, na taj način smo autentični svjedoci evanđelja, Radosne vijesti i to nam je zajedničko poslanje. Tako čineći, ispovijedamo istinu da Krist nije razdijeljen“, zaključio je. „Kraj molitvene osmine neka ne bude i kraj naših susreta. Nekada nam se čini, ljudi kažu, da tu ima puno licemjerja, neiskrenosti, pomiješanih osjećaja. Djelomično ima istine u tome, ali zašto ne bismo rekli da ima i puno korisnosti, upoznavanja, uvida u to kako drugi propovijedaju i navješćuju Krista. Ako ne bi bilo ovih susreta i upoznavanja, ne bi uopće ili bi puno teže došlo do dijaloga, a ovako, korak po korak, sve se više upoznajemo“, rekao je pastor u miru Evanđeoske pentekostne crkve Pavao Moguš i pozvao: „Naviještajmo Radosnu vijest, ali i živimo evanđelje, pa će Bog imati prilike i više činiti, a svijet i ljudi će prepoznati da smo iskreni, da svi želimo zajedno Bogu služiti, da se njegovo Kraljevstvo širi.“ Izaslanik predsjednika Saveza baptističkih crkava Elvis Džafić ekumenizam je okarakterizirao kao stil života čovjeka koji je slobodan te pojasnio da biti slobodan, znači odabrati dobro, pa je odluka za jedinstvo odluka za dobro, za Boga. Cilj ovogodišnjih ekumenskih nastojanja trebao bi biti učvršćivanje međusobnog suživota u Kristu, poručio je.

Program ekumenske molitvene osmine

Program Svjetske molitvene osmine u Osijeku i ove je godine osmislila Ekumenska koordinacija osječke regije, pod vodstvom mr. Japundžića, koji je sudjelovao na svim molitvenim susretima, kao i predstavnici crkvenih zajednica koji su svakoga dana imali priliku uputiti prigodnu riječ, a odazvali su se: pastor Moguš ispred Evanđeoske pentekostne crkve, pastor Morkan ispred Evangeličke (luteranske) crkve te mr. Ela Magda, ispred Baptističke crkve. Svjetska molitvena osmina u Osijeku započela je ekumenskim glazbeno-molitvenim programom u Dječjem kazalištu „Branka Mihaljevića“, u organizaciji Katoličke laičke zajednice „Molitva i Riječ“ te Ekumenske koordinacije. U dvorani kazališta, ispunjenoj do posljednjeg mjesta, 18. siječnja nastupili su: Pravoslavni hor SPC-a „Sv. Dimitrije“ iz Beograda, Zbor Baptističke crkve „Nebo“ iz Zagreba i Zbor mladih Župe Preslavnog Imena Marijina iz Osijeka. Meditativne tekstove čitali su članovi Zajednice „MiR“, a tema prvoga dana bila je: „Zajedno... pozvani smo biti sveti“.

Molitveni susret drugoga dana, na temu „Zajedno... hvalimo Boga za milosti kojima nas obasipa“, upriličen je 19. siječnja u prostorima uz Reformiranu kalvinsku crkvu u osječkoj Retfali. Ekumensko molitveno slavlje trećega dana održano je 20. siječnja u Rimokatoličkoj župi sv. Ćirila i Metoda, gdje su u molitvi, na temu „Zajedno... ne oskudijevamo nijednim duhovnim darom“, sudjelovale sestre bazilijanke i grkokatolički svećenik Sturko. Domaćini četvrtog dana bili su vjernici Baptističke crkve. Tema „Zajedno... potvrđujemo da je Bog vjeran“, obrađena kroz molitvu, pjesmu, Riječ Božju i prigodan nagovor, okupila je 21. siječnja, uz predstavnike, i brojne pripadnike Crkava i crkvenih zajednica, pa je prostor osječke Baptističke crkve bio pretijesan. Pozivu na molitvu za jedinstvo kršćana odazvalo se i nekoliko vjeroučenika OŠ „Dobriša Cesarić“, koji su došli sa svojom vjeroučiteljicom Silvijom Mašaberg.

Peta molitveno slavljenička večer, 22. siječnja, održana je u Evanđeoskoj pentekostnoj crkvi Radosne vijesti. Kršćansku dobrodošlicu izrazio je mr. Damir Špoljarić, pastor, a tema je bila „Zajedno... pozvani smo u zajedništvo“. U ime Rimokatoličke Crkve obratio se dekan Gašparović: „Sakrament krsta je ono što nas povezuje. U ekumenski

dijalog uključene su Crkve i zajednice koje jedne drugima priznaju valjanost krštenja. Zato ću predložiti da ove godine sve predstavnike pojedinih crkava pozovemo u svoju Crkvu, zajednicu, na sudjelovanje kod podjele sakramenta krsta, na obred krštenja u svoju Crkvu. Prepoznali smo na Ekumenskoj koordinaciji osječke regije da bi trebalo još nešto učiniti i nakon molitvene osmine. Da se bolje upoznamo i ljubimo jedni druge, sudjelovanje svih predstavnika kršćanskih Crkava pri slavlju i podjeli krštenja u pojedinoj kršćanskoj Crkvi, vjerujem, bio bi korak na tom putu. Neka nas ohrabri Božji blagoslov da zajedno razumijemo da smo pozvani u zajedništvo.“ Peter Kuzmič, rektor Evanđeoskog teološkog fakulteta u Osijeku, predočio je šest tiskovina Biblije, uključujući najnoviju Bibliju na bošnjačkom jeziku, koju je urednik, dr. Redžo Trako, darovao predstavnicima kršćanskih Crkava i zajednica.

Pretposljednega dana Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana, 23. siječnja, domaćin susreta, na temu „Zajedno... težimo biti istog mišljenja“, bila je Srpska pravoslavna Crkva te je večernje bogoslužje održano u donjogradskoj crkvi Uspenija Presvete Bogorodice. Ekumenskom susretu kod pravoslavnih pribivao je i mons. mr. Ivan Ćurić, generalni vikar Đakovačko-osječke nadbiskupije. Posljednjega dana molitvenog hoda, 24. siječnja, domaćin je bila Evangelička (luteranska) crkva. Tema susreta bila je „Zajedno... pripadamo Kristu“, a bogoslužje je vodio Branko Berić, svećenik crkvene općine u Osijeku. **Martina Kuveždanin/Nevenka Špoljarić**